

**Veřejné zasedání
zastupitelstva
se koná
26. DUBNA 2007
od 18.00 hodin
v hasičárně**

HOSTOMICKÉ LISTY

Vydává MěÚ Hostomice

číslo 4/2007

Náměstí. Náměstí?

Všichni známe tu starou černobílou fotografii, lety zahnědlou, se sluncem zalitým náměstím s kostelem v parku a na chodnicích korzují svátečně oblečení ctíni občané městečka. V záběru lze spatřit majitele restaurace v čisté zástěře, s nezbytným zlatým řetězem od hodinek v kapsičce vesty, jak zve k odpolední vídeňské kávě a moučnicku. Ta atmosféra užívaného dne klidu a nevynucované pospolitosti a sounáležitosti. Věřím, že zcela určitě existuje stejná fotografie hostomického náměstí.

Při pohledu na současnou fotografii hostomického náměstí však z výše uvedeného spatříme velmi zpustlý park s životu nebezpečnou ruinou kostela a o chodnicích bude lepší se raději nezmiňovat. A co je možné vidět na té současné fotografii není nic k chlubení – chodníky po nichž chůze připomíná tanec v minovém poli, auta zaparkovaná kde se komu zachtělo a zbytky trávníku přežívající snad navzdory lidem a jejich nezájmu.

A občané na současnou fotografii? Náměstí s parkem už neslouží k vzájemnému setkávání a sousedskému poklábosení. A tak se na náměstí myjí autobusy, skládají betonové prefabrikáty, stánkaři parkují svá vozidla na parkových cestičkách, při zásobování prodejen se parkuje i na místech zcela nepochopitelných

a kamiony využívají náměstí obzvláště v noci jako noclehárnu. Noclehárnu se vším, co k tomu patří - jídlo, pití, močení atd. – ovšem bez placení. A ve výčtu podobných „ctností“ lze pokračovat.

Proto nelze na současnou fotografii spatřit korzující svátečně oblečené ctíne občany s dětmi se zmrzlinovým kornoutem nebo oplatkou. Pan restaurátor nezve na pravou brazilskou kávu s moučnickem, pravda, chutě se časem mění, ale kdo by chtěl trávit odpoledne v zakouřeném a nevětraném sále neustále obtěžován agresivní hudební produkcí z nekvalitní aparatury, jejíž hlasitost je srovnatelná snad s drtičkou kamene.

A hlavně – chce ještě někdo vůbec prožívat tu pospolitost, která vlastně tvořila život městečka?

Přes všechno výše uvedené si myslím, že hostomické náměstí si zaslouží po těch letech nezájmu a devastace návrat k onomu půvabu a smyslu, zachycenému na té staré fotografii. Proto pojďme zahájit předem nijak neomezovanou debatu, vždyť každý má nějakou svoji představu o svém okolí a když si tyto představy navzájem vyložíme, můžeme se snadněji dostat o kus dál – vrátit atmosféru z té staré fotografie na naše náměstí.

Petr Lachman – Březen 2007

STUDNÍ INDIVIDUÁLNÍHO ZÁSOBOVÁNÍ SE ZÁNÍK PVOLENI NETÝKÁ

V letošním roce se ve sdělovacích prostředcích začaly objevovat informace o zániku povolení k nakládání s vodami. Výsledek? Majitelé studní jsou znepokojeni. Studní individuálního zásobování se však zánik povolení netýká.

Studnou individuálního zásobování je každá studna u rodinného domu nebo rekreační chaty, která slouží pro osobní potřebu toho, kdo nemovitost užívá. A každý majitel studny zřejmě zná alespoň přibližně dobu, kdy jeho studna byla vybudována, a podle této doby existuje významný rozdíl.

Staré studny, které byly vyhloubeny před rokem 1955, nemají a nemusejí mít žádné povolení, neboť v té době se taková povolení nevydávala a studny jsou ze zákona považovány za řádně povolené.

Studny vybudované po roce 1955 mají mít povolení vydáno, a to povolení k odběru podzemní vody a povolení ke zřízení vodohospodářského resp. vodního díla. Taková povolení jsou nadále platná a nedochází k jejich zániku. Majitel povolené studny nemusí kontaktovat žádný úřad, neboť jeho studna je po právní stránce v pořádku a nehrozí žádný postih.

Pokud existuje studna vybudovaná po roce 1955, která nebyla povolena, jde o protiprávní stav a její majitel by se měl obrátit na vodoprávní úřad, kterým je pověřený obecní úřad podle místa studny. Ani v tomto případě však nedochází k datu 1.1.2008 k žádné změně a hrozící postih nebude přísnější než dosud.

JUDr. Markéta Fialová,
vedoucí odboru životního prostředí
MěÚ Černošice

HOSTOMICKÉ A RADOVESKÉ LESY

Zpráva komise ŽP o stavu lesů v majetku města Hostomice a návrhů na další péči.

Předem je potřeba vědět, že většina lesů, jež vlastní město, roste v nadmořské výšce od 400 do 500 m n.m. na kyselším substrátu (podkladem je slepenec, křemene a méně břidlice). Rekonstrukčně to odpovídá habrovým či kyselým doubravám v nižších polohách a na ně navazujícím kyselým bučinám. Na prameništích a podmáčených stanovištích olšiny. Znamená to, že stanovištně nejvýhodnější podmínky tu mají především dub, habr, buk a jedle, na sušších skalnatějších stanovištích i borovice (samožřejmostí by měla být i příměs třešně, javoru, lípy, jeřábu, břízy i modřínu). Dnes převládající smrk je zde rozšířen hlavně z hospodářských důvodů. Jeho přirozeným výskytem jsou vlhčí horské lesy a i produkčního maxima dosahuje až v 5. vegetačním stupni (od 600 m n.m.).

Nedávno jsem měl možnost zúčastnit se obchůzky s p. Vartýřem po části městských lesů a seznámit se blíže s jejich stavem a způsobem hospodaření. Zde si dovoluji několik postřehů a návrhů na obhospodařování lesů přírodě blízkým způsobem:

1. Pod pojmem přírodě blízké hospodaření v lesích se myslí především:

- při obnově porostů dávat přednost maloplošným zásahům (hloučkovité clonné seče, výběrné seče aj.)

- stejnověké kulturní smrčiny postupně nahrazovat nestejnověkými smíšenými lesy (hlavní podíl by zde dle ekologických podmínek měly mít dub, buk, jedle, smrk a méně borovice)

- dostatečná informovanost veřejnosti o hospodaření v městských lesích

- obnova druhově pestrých lesních lemů, které jsou opomíjenými stabilizačními prvky lesů (ty zde téměř chybí)

2. Podle toho, co jsem měl možnost vidět, tak se procentuální zastoupení dubu a buku mírně zvyšuje, což je jistě pozitivní. Při obnově však převládají pruhové seče se střídáním smrkových a bukoborových či dubových výsadeb. Výsledkem

však zřejmě bude les sestávající z plošně podobně velkých pruhů složených z jedné či dvou cílových dřevin (jednodruhové smrkové výsadby alespoň dosadit listnáči). Bylo by proto vhodnější při obnově lesa postupně přecházet k přírodě bližším a maloplošnějším zásahům jako jsou hloučkovité clonné seče, kotlíky a výběrné seče. Kotlíkové seče se v hostomických lesích už vyskytují a buky zde mají vitální růst (zakládaly je tu Lesy ČR). Bohužel se většinou nepokračuje v jejich citlivém rozšiřování. Ekologicky nejvhodnější porosty se vytvoří výběrnou sečí, kde se pracuje s jednotlivými stromy. Použití v současných porostech je však omezené malou nabídkou vhodných podmínek pro přirozenou obnovu, nebo umělou obnovu podsadbami. Ekonomicky výhodné je v co nejširší míře používat samoobnovní schopnosti lesa.

3. U remízků patřících do ÚSES postupně nahrazovat smrkové a borové porosty hlavně dubem a bukem. Větší zastoupení by zde měly mít i keře (brslen, svída, řešetlák, hloh, líska aj.).

4. Nezasahovat do vodního režimu prameništ a lesních mokřadů melioracemi aj. Zachovávat zde olšové porosty. V jejich okolí jsou příhodné podmínky pro obnovu jedle s bukem.

5. Optimalizovat stav srncí a jelení zvěře (podle odborníků by optimální počet jelenů a laní v poměru pohlaví 1:1 měl čítat 500 kusů na 10 000 ha). Při přírodě blízkém hospodaření by její vyšší stavy měly za následek stoupající finanční náklady na obnovu lesa.

6. Nerozšiřovat nepůvodní dřeviny - především douglasku, přestože jim zdejší podmínky vyhovují a mají dobré přírůstky.

7. V doprovodné vegetaci vodotečí (hlavně Chumavy) nahrazovat převládající smrky olší a jasanem. Smrky se svým mělkým kořenovým systémem špatně drží břehy. Při větších průtocích zde erodují břehy a hrozí vývraty smrků. Na některých místech podél toku jsou zachovalé mokřiny, bohužel nešetně osázené smrky místo vhodné olše.

8. Pozitivní je, že se částečně zachovávají starší porosty (hlavně buky a duby), tvořící vhodné biotopy pro mnoho druhů hmyzu a ptáků. Bylo by velmi krátkozraké tyto okolnosti opomíjet.

Je potřebné si uvědomit, že přeměna lesů přírodě blízkým hospodařením je dlouhodobý proces trvající desítky let. V počátečních fázích přeměny porostou ekonomické náklady spojené s větším objemem práce, větší hustotou cest a oplocenek. V budoucnu se však náklady vrátí díky převaze ekonomicky výhodnějších silnějších sortimentů a díky podstatně nižšími výlohami na obnovu porostu. Podle mnoha odborníků každý hektar přirozené obnovy znamená celkovou úsporu 80-120 tisíc korun (údaj z roku 1997). Před vytvořením hospodářského plánu na dalších deset let by bylo potřebné provést komplexní, produkčně ekologický průzkum (typologický, pedologický či ochranný průzkum, lesnické audity, myslivecký průzkum aj.).

Obzvláště při přírodě blízkém hospodaření je velmi důležité znát podrobné ekologické podmínky stanoviště, kde budeme provádět obnovu. Neměli bychom zapomínat na to, že les není jen zdrojem ekonomicky využitelného dříví, ale především ekosystém mnoha živých tvorů. Není třeba připomínat, že druhová početnost rostlin a živočichů ve smíšených lesích je několikanásobně vyšší než v smrkových monokulturách. Nyní záleží na městu, jakou cestu si při obhospodařování vlastních lesů zvolí. Názory odborníků i můj pohled na věc se přiklání na stranu trvale udržitelného hospodaření, které ocení především budoucí generace.

Při psaní textu jsem použil literaturu:

Poleno, Z., 1997: Trvale udržitelné obhospodařování lesů. Praha

Míchal, I., 1992: Obnova ekologické stability lesů. Academia 1992

Simon, J., Macků, J., 1998: Hospodářská úprava lesů

Metzl, J., 2006: 100 otázek a odpovědí k obhospodařování lesa přírodě blízkým způsobem Brno FSC (mnoho příkladů přeměny kulturních smrčín, výběrné!)

Aleš Tenčík

V Hostomicích dne 19.2.2007

V minulém vydání Hostomických listů tvořila přílohu "Zpráva auditora provedená u Města Hostomice."

Považuji za nutné se k výsledkům auditu vyjádřit tak, jak jsem to učinila na veřejném zasedání v Radouši, kde bylo čteno celé znění auditu.

K rekonstrukci mateřské školy

Vzhledem k zvýšenému počtu přihlášených dětí na docházku do MŠ bylo uvažováno o provizorním rozšíření sociálního zařízení, aby odpovídalo hygienické normě. Tato záležitost byla konzultována s Okresní hygienou Beroun, která však na návrh řešení nepřistoupila.

Nabízely se dvě možnosti a to:

- 1/ nezvyšovat počet dětí, což by jistě bylo řešení pro obec, ne však pro rodiče
- 2/ provést rekonstrukci bytů na školku, o kterém bylo uvažováno zhruba před rokem, ale dosud byl v jednom bytě nájemník.

Tato záležitost se průběžně projednávala na pracovních jednáních zastupitelstva. Na jedno pracovní jednání byla přizvána pí architektka Knappová, která seznámila zastupitelstvo při prohlídce objektu uvažovaného k rekonstrukci s představou, co všechno bude rekonstrukce obnášet a projekt konzultovala s pracovníkem okresní hygieny. Vzhledem k nedostatku finančních prostředků vzešel návrh, aby si město požádalo o úvěr s dobou splatnosti 10 let. Byla navržena částka 5 milionů Kč, aby se pokryly i další nutné akce, jako byla instalace jímek u čističky, komunikace a další.

Rekonstrukce MŠ byla rozdělena do dvou etap, protože nebylo zřejmé, zda obec úvěr obdrží od České spořitelny, a.s.. Postup České spořitelny, a.s. je takový, že nejprve se žádost projedná v Berouně, následně na oblastním ředitelství na Kladně a potom na základě předložených výkazů obce o tom rozhodně centrála v Praze, tudíž se jedná o zdoluhavý proces. Úspěšnost v zajištění úvěru ovlivňovala i skutečnost, že Česká spořitelna, a.s. je čtvrtletně informována o finančním hospodaření obce. V posledních 8 letech bylo požádáno o 4 úvěry, z toho poslední úvěr který obec žádala ve výši 1,5 milionu Kč na zalesnění nám tento finanční ústav nechtěl poskytnout a provedl restrukturalizaci úvěru z volebního období do roku 1998.

Na základě této finanční nejistoty v příslibení úvěru a zároveň havarijního stavu objektu uvažovaného k rekonstrukci, byl celý záměr rozdělen do dvou etap. Každá etapa byla pojata jako veřejná podlimitní zakázka do 2 milionů Kč t.j. na každou etapu bylo vyhlášeno výběrové řízení formou oslovení třech uchazečů.

Tento postup připomínkovala zdejší občanka, která zároveň podala žádost o přezkoumání na Úřad pro hospodářskou soutěž.

Úřad pro hospodářskou soutěž posoudil celou problematiku s konstatováním, že obec pochybila pouze v tom směru, že dokumentace a následně stavební povolení nebylo rozděleno do dvou etap, ale dokumentace byla zpracována a pravomocné stavební povolení bylo vydáno na celý záměr. To, že byla rozdělena zakázka do dvou etap nebyl úmysl, ale nejistota, jestli se vůbec podaří obci úvěr získat.

K samotné akci rekonstrukce bytů na mateřskou školku byla zřízena komise pro posouzení finančních nabídek ve složení: p. Frajer Josef, místostarosta, pí Fajrajzlová Eva, předsedkyně finančního výboru a pan Frajer Jiří předseda kontrolního výboru. Komise posuzovala předložené nabídky zpracované na základě předaných zadávacích podkladů. Hlavním kritériem pro posouzení nejvýhodnější nabídky byla cena a doba záruky na dílo.

Pro úplnost uvádím, že technický dozor v průběhu realizace stavby prováděla pracovnice stavebního úřadu paní Irena Šebková, která podepisovala zjišťovací protokoly.

Kolaudační rozhodnutí stavebního úřadu za souhlasného stanoviska zástupce okresní hygieny konstatovalo, že dílo je provedeno v požadované kvalitě a je schopno provozu.

